

Tiha voda bregove dere

Laura Kilar Volc, 8. b

OŠ Koroška Bela Jesenice, Cesta talcev 2, Jesenice

mentorica Mojca Kavčič

Moj dedek je zelo mirna oseba, ki pride zelo daleč, ko se česa loti. To se mi zdi zelo zanimivo, saj jaz težko nekaj naredim, če se vsaj enkrat ne razjezim.

Pogoji za življenje niso bili najlažji. Ker ima že od nekdaj težave s sluhom, so ljudje velikokrat mislili, da se samo pretvarja. To ga nikoli ni motilo, kar štejem za dobro stvar.

Ko je znotraj družine nastal konflikt, pri katerem bi se z lahkoto sprl, je ostal miren. Imel je svoja mnenja, ki jih ni povedal na glas. Sklepam, da zaradi tega, ker preprosto ni videl smisla v prepiru. Vendar, če misli, da kakšna stvar ni v redu, vedno pove.

Poleg njegove mirne narave je tudi skromen. Vedno najprej poskrbi za družinske člane in šele nato zase. Samo kadar se loti stvari, za katero misli, da je dobra, ne popusti. To je še ena lastnost, ki mi je všeč.

Od njega se lahko naučim, da rešitev za kakšen problem ni vedno prepiranje in zatiranje. Stvari se včasih lažje naredijo, če ostaneš miren in odločen.

Babi in dedi

Julija Filipov, 8. b

OŠ Koroška Bela Jesenice, Cesta talcev 2, Jesenice

mentorica Mojca Kavčič

Po očetovi strani imam stare starše, ki prihajajo iz Makedonije. S tem ima družina tudi drugačne običaje, vendar ne popolnoma. Praznike praznujemo kar dvakrat. Recimo božič in velika noč, ki se v Makedoniji praznujeta dva tedna za krščanskima.

Božič, ki ga praznujemo 6. januarja, je moj najljubši. Pri babi se dobi cela družina in imamo večerjo. Babi pripravi posebne jedi in, ko smo vsi zbrani, zmolimo ob svečah v temi. Po molitvi sledi del, ki smo ga vsi najbolj čakali - kruh s kovancem. Dedek natrga kose kruha in vsakemu da enega. Kdor dobi kovanec, naj bi imel srečo celo leto. Babica v kruh zamesi vsako leto isti kovanec. Vesela sem, da sem imela možnost spoznati in da še vedno slavim take običaje.

Dedek pa mi pove tudi kakšne zgodbe. Babica po navadi govori, kako izbirčen in naporen otrok je bil moj oče. V družini so bili trije oče, poleg mojega očeta še moja (starejša) teta in že pokojen (najstarejši) stric. Babica in dedek sta imela težko otroštvo, zato sta otrokom malo popuščala, no, vsaj dedi, babica redkokdaj. Kadar babice ni bilo doma, se je zgodilo marsikaj, kar se ne bi smelo. Tako so nekega poletja, ko babi delala, šli na Šobec. Dedek je rekel otrokom, naj nič ne povejo mami. Po končani službi se je babi vrnila domov, moj oče pa je takoj stekel do nje in rekel: »Mami, mi dons nismo bli na Šobcu.« Lahko si mislite, kako je bil kaznovan.

Moja mama

Katarina Romana Fon, 8. a

OŠ Koroška Bela Jesenice, Cesta talcev 2, Jesenice

mentorica Mojca Kavčič

Moja mama je vesela,
a čeprav ves dan prav pridno dela,
se razveseli, ko je nedel'a.

Posadila, postlala,
celo hišo posesala,
a ko vse to opravi,
dan je mimo
in mama je spet moja,
da razvaja
me do kraja,
vse pospravi in premeče,
da je meni dosti sreče.

Kadar pa se ji zahoče,
(in to prav čisto mogoče),

se uleže in zaspi

za minuto ali tri.

Zdaj pa raje tiho sem,

ker moja mama

skor' znorela je spet,

ker moj bratranec je tečen za znoret'.